वायोऽअस्मिन् हविषि मादयस्व। यूयं पातः स्वस्तिभिः सदानः। प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः। विश्वा जातानि परिना बभूव। यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु ॥ २ ॥

वयꣳस्याम पतयो रयीणां। रयीणां पतिं यजतं बृहन्तं। अस्मिन् भरे नृतमं वाजसातौ। प्रजापतिं प्रथमजामृतस्य। यजाम देवमधिनो ब्रवीतु। प्रजापते त्वं निधियाः पुराणः। देवानां पिता जनिता प्रजानां। पतिर्विश्वस्य जगतः परस्याः। हविर्नो देवविहवे जुषस्व। तवेमे लोकाः प्रदिशो दिशश्च ॥ ३ ॥

परावतो निवतउद्वतश्च। प्रजापते विश्वसृज्जीवधन्यइदं नो देव। प्रतिहर्य्य हव्यं। प्रजापतिं प्रथमं यज्ञियानां। देवानामग्रे यजतं यजध्वं। स नो ददातु द्रविणꣳ सुवीर्य्यं। रायस्पोषं विष्यतु नाभिमस्मे। योराय ईशे शतदायउक्थ्यः। यः पशूनाꣳ रक्षिता विष्ठितानां। प्रजापतिः प्रथमजाऋतस्य ॥ ४ ॥

सहस्रधामाजुषताꣳ हविर्नः। सोमा पूषणौ देवौ। सोमा पूषणा रजसो विमानं। सप्तचक्रꣳ रथमविश्वमिन्वं। विषूवृतं मनसा युज्यमानं। तं जिन्वथो वृषणा पञ्चरश्मिं। दिव्यन्यः सदनं चक्रउच्चा। पृथिव्यामन्यो